

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **Kysucká nemocnica s poliklinikou v Č.**, so sídlom P., Č., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. J. M. a JUDr. M. K., s.r.o. so sídlom M., Ž., proti žalovanému: **Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou**, Grösslingova 5, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ZS 503/00002/2008/RS z 25. septembra 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/84/2009-73 zo dňa 11. mája 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/84/2009-73 zo dňa 11. mája 2010, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného označeného v záhlaví tohto rozsudku, ktorým zmenil rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou pobočka Martin č. ZS 503/0002/2008 z 23.7.2008 o uložení pokuty 1.659,69 Eur (pôvodne 50 000,- Sk) za porušenie ustanovenia § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 576/2004 Z.z.“). Úrad ďalej uložil povinnosť prijať opatrenie na odstránenie zistených nedostatkov a to zorganizovať seminár zameraný na príznaky, diagnostiku a terapiu cievnej mozgovej príhody a manažment pacienta na základe § 23 ods. 1 písm. e) zák. č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade

nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 581/2004 Z.z.“). Dôvodom uloženia pokuty bolo porušenie § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti tým, že počas hospitalizácie v dňoch 31.10.2007 – 3.11.2007 nebola pánovi V. R. poskytnutá zdravotná starostlivosť správne. Konkrétne nebola správne stanovená diagnóza napriek anamnéze náhle vzniknutej bolesti hlavy s poruchou vedomia a svetloplachosťou ako aj zhoršením zraku. Po opakovanom neúspešnom ovplyvnení vysokého tlaku bolo oneskorene realizované vitálne CT mozgu za účelom vylúčenia hemoragického, resp. ischemického ložiska mozgu. Na základe výsledku CT vyšetrenia malo byť rozhodnuté vzhľadom na paroxysmus techyfibrilácie predsieni srdca o zahájení entikoagulačnej liečby. Počas nočného sledovania z 31.10.2007 na 1.11.2007 okrem hodnôt TK nebol popisovaný stav vedomia pacienta. Súčasne počas hospitalizácie na jednotke intenzívnej starostlivosti interného oddelenia bola od 2.11.2007 podávaná naďalej antihypertenzná liečba napriek už nameraným nízkym hodnotám TK.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že jedným z podstatných žalobných dôvodov bolo tvrdenie žalobcu, že správny orgán nevykonal navrhovaný dôkaz – znalecké dokazovanie na posúdenie postupu žalobcu pri poskytovaní liečebnej starostlivosti už nebohému V. R.. V súvislosti so vznesenou námietkou nedostatočne zisteného skutkového stavu bolo potrebné, aby krajský súd zodpovedal otázku, či správny orgán zistil všetky skutočnosti relevantné z hľadiska § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z. pre posúdenie, či boli alebo neboli vykonané zdravotné výkony na správne určenie choroby. Správny orgán pri posudzovaní tejto otázky vychádzal z obsahu zdravotnej dokumentácie, z lekárskeho správ, správ z ošetrenia, z chorobopisu, z hospitalizácie pacienta, z pitevného protokolu, ako aj z protokolu, kde sú obsiahnuté závery dvoch lekárov – konzultantov. Krajský súd skorším rozsudkom zo dňa 30.6.2009 č.k. 21S/146/2008-53 z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. d) OSP a § 250j ods. 3 OSP druhostupňové rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na tú skutočnosť, že súčasťou odôvodnenia napadnutého a zrušeného rozhodnutia žalovaného neboli skutočnosti, ktoré viedli správny orgán k tomu, že nerešpektoval návrhy účastníka na vykonanie dôkazu (nariadenia znaleckého dokazovania). V odôvodnení absentovala akákoľvek zmienka vo vzťahu ku konkrétnej prejednávanej veci, z akého dôvodu, pokiaľ nepristúpil k nariadenému znaleckému dokazovaniu správny orgán nepovažoval za potrebné navrhovaný dôkaz vykonať a aké úvahy k tomu záveru správny orgán viedli. Po vrátení veci na konanie žalovaný novým rozhodnutím zo dňa 25.9.2009 zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vo výrokovej časti tak, že uložil pokutu 1.659,69 Eur. V ostatnej časti zostalo rozhodnutie nezmenené. V odôvodnení žalovaný konštatoval, že nevyhovel požiadavke navrhovateľa na preskúmanie celého priebehu hospitalizácie a stanovenia diagnózy formou znaleckého dokazovania. Uviedol, že je právom správneho orgánu sa rozhodnúť o priebehu dokazovania v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Na preskúmanie postupu zdravotnej starostlivosti žalobcu boli vypracované posudky vysoko erudovaných odborníkov MUDr. S. H., primárky internej kliniky a primára MUDr. J. Š., PhD., ktorý je lekárom v špecializovanom odbore neurológia. Tieto posudky boli aj podkladom na vydanie predmetného rozhodnutia žalovaného. Nie je preto predpoklad, že by prípadné znalecké dokazovanie prinieslo nové poznatky. Žalovaný tak konštatoval, že konanie a dokazovanie vykonané prvostupňovým správnym orgánom bolo dostatočné, objektívne a z tohto dôvodu mal za to, že rozhodnutie je vecne správne aj s uložením sankcie v adekvátnej výške. V súvislosti s vykonaným dokazovaním krajský súd zdôraznil, že postup žalovaného pri zisťovaní skutkového stavu predpisuje ust. § 43 a nasl. zák. č. 581/2004 Z.z., podľa ktorého môže úrad vykonávať dohľad nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti na mieste alebo na diaľku. Samotný zákon o zdravotných poisťovniach počíta s odbornými vyjadreniami konzultantov ako dôkazmi

prostriedkami v správnom konaní. Vzhľadom na znenie § 77 zák. č. 581/2004 Z.z. poukázal na to, že tento zákon oproti správne poriadku je špeciálnym právnym predpisom. Preto niet dôvodov pre zrušenie napadnutých rozhodnutí len na tom podklade, že žalobca považuje vyjadrenia konzultantov v tak závažnej veci za nepostačujúce a má za to, že by malo byť v záujme zabezpečenia vyššej odbornosti záverov nariadené znalecké dokazovanie. V danom prípade závery konzultantov z príslušného odboru jednoznačne konštatujú, že zdravotnému stavu a liečeniu nebohého R.nebola venovaná adekvátne pozornosť zo strany žalobcu, nebola správne stanovená diagnóza pri anamnéze evidentne poukazujúcej na závažné intrakraniálne poškodenie (anamnéza typická pre intrakraniálne krvácanie), pričom zlou diferenciálnou diagnostickou úvahou sa nerealizovali potrebné vyšetrenia v tomto prípade CT vyšetrenie mozgu, ktoré by okamžite ukázalo príčinu ťažkostí pacienta, pričom nerealizovaním potrebných vyšetrení teda vyšetrení CT mozgu sa nemohli následne ani aplikovať potrebné liečebné postupy. Zhodne oba posudky konštatujú nedodržanie tak diagnostických ako aj liečebných postupov žalobcu pri liečbe pacientaR.. Vzhľadom na uvedené závery odborných posudkov konzultantov z odboru neurologickej aj internej kliniky bolo preukázané, že v tomto smere žalobný dôvod nebol dôvodný a nebolo potrebné nariaďovať zo strany správnych orgánov znalecké dokazovanie na posúdenie postupu žalobcu pri liečení pacientaR.. Za nedôvodné považoval krajský súd aj tvrdenie žalobcu o nemožnosti vzniesť zaujatosť voči osobe odborného konzultanta MUDr. J. Š. PhD., primára Prvej neurologickej kliniky LF UK AN FNSP Bratislava.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť, rozhodnutia správnych orgánov zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Domnieva sa, že krajský súd vo svojom rozhodnutí nesprávne vyhodnotil predmet preskúmania žalobného návrhu, ktorým bolo posúdiť, či zo strany žalobcu došlo k porušeniu §4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z., t.j. či zdravotná starostlivosť poskytnutá V. R. počas jeho hospitalizácie v dňoch od 31.10.-2007 do 3.11.2007 bola poskytnutá správne v súlade s § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z. Nestotožnil sa s názorom krajského súdu, a to v časti argumentácie v ktorej uvádza, že zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) nezaraďuje dôkazné prostriedky podľa ich dôkaznej sily a nevylučuje aby správny orgán na ustálenie odbornej otázky použil odborné vyjadrenie. Žalobca má za to, že závery odborných posudkov konzultantov úradu nenapĺňajú hypotézu predpokladanú v ustanovení § 36 správneho poriadku. Napriek tomu, že členovia skupiny vykonávajúcej dohľad, prípadne odborní konzultanti žalovaného disponujú odbornými vedomosťami a znalosťami, podľa názoru žalobcu nemožno považovať ich závery a stanoviská poskytnuté pre účely kontroly za postačujúce pre posúdenie odborných otázok v správnom konaní. To, že zákon č. 581/2004 Z.z. v zmysle záverov krajského súdu počíta s odbornými vyjadreniami ako dôkaznými prostriedkami, však podľa jeho názoru súčasne neznamená, že tieto vyjadrenia zákonodarca predpísal ako výlučné dôkazné prostriedky, a že ich spochybnenie znaleckým posudkom je nedôvodné. O nezávislosti a nestrannosti dotknutých konzultantov žalovaného vzhľadom na ich spriaznenosť so žalovaným má žalobca výrazné pochybnosti a súčasne považuje za rozporuplné kontrolovanie správnosti záverov jedného konzultanta žalovaného, iným konzultantom žalovaného. Z obsahu žaloby krajský súd ustálil, že žalobca nenamietal samotný zistený skutkový stav, ale namietal odborné závery konzultantov, konkrétne nižšiu úroveň odbornej spôsobilosti konzultantov oproti znalcom vo všeobecnosti. Žalobca má súčasne za to, že v prípade, že majú odborné posudky konzultantov úradu váhu znaleckého posudku a sú jediným a dostatočným podkladom a dôkazom pre rozhodnutie, je potrebné správať sa k nim tak, ako k inému dôkazu správneho konania a je povinnosťou správneho orgánu umožniť účastníkovi konania oboznámiť sa s jeho obsahom, s osobou, ktorá ho vypracovala, umožniť účastníkovi konania vyjadriť sa k nemu, prípadne umožniť klásť

konzultantovi otázky. Využiť toto právo bolo žalobcovi nezákonným konaním správneho orgánu znemožnené. Vzhľadom na uvedené došlo k porušeniu rovnosti strán účastníkov konania. Ďalej vychádzajúc z chorobopisu, t.j. zo zdravotnej dokumentácie, ktorá je podkladom a je rozhodujúca, či sa postupovalo v súlade so súčasnými poznatkami vedy a podmieňuje aj správne rozhodovanie o ďalších liečebných a ostatných úkonoch je zrejmé, že v prípade zistení a záverov žalovaného pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientovi V. R. sú značné rozpory a nedostatky medzi zisteniami žalovaného a údajmi v zdravotnej dokumentácii. V závere považoval za potrebné uviesť, že rozsah mozgového krvácania bol u V. R. rozsiahly, liečebne neovplyviteľný a jeho úmrtiu sa nedalo zabrániť. Z ustálenej odbornej medicínskej a publicistickej praxe poukázal na publikáciu Hypertenze, Jifi Widimský a kolektív, TRITON, 2004, str. 403, 161, z ktorej je podľa jeho názoru zrejmé, že zvolený postup pri poskytovaní dotknutej zdravotnej starostlivosti bol štandardný a zodpovedal primeraným kritériám poskytovania zdravotnej starostlivosti v obdobných medicínskych postupoch.

Žalovaný správny orgán v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. V súvislosti s prizvanými odborníkmi z príslušných medicínskych oblastí uviedol, že títo sú prizývaní k výkonu dohľadu na základe zmlúv o odbornej činnosti podľa § 51 zák. č. 41/1964 Zb. Občiansky zákonník. Pri vykonávaní činnosti podľa uvedenej zmluvy je odborník povinný postupovať nestranným spôsobom v súlade s platnými právnymi predpismi, s použitím svojich odborných znalostí a skúseností. Odborníci sú prizývaní z dôvodu objektívneho zhodnotenia správnosti poskytnutej zdravotnej starostlivosti vo všetkých dotknutých medicínskych odboroch. V danom prípade úrad spolupracoval s odborníkmi z medicínskej oblasti vnútorné lekárstvo a neurológia, takže kontrola jedného konzultanta druhým neprichádzala do úvahy. Znalecký posudok č. 3/2010 zo dňa 19.4.2010 vypracovaný MUDr. J. H., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie neurológia ako dôkaz na podporu svojich tvrdení o správnosti postupu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti nebol žalobcom predložený v lehote stanovenej v § 250b ods. 1 OSP (žalobca ho doručil 27.4.2010), preto súd nebral znalecký posudok pri rozhodovaní do úvahy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (podľa § 10, § 246c ods. 1 veta prvá § 250ja ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250 ja ods. 2 vety prvej OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Zákon o zdravotnej starostlivosti upravuje poskytovanie zdravotnej starostlivosti a služieb súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, práva a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, postup pri úmrtí a výkon štátnej správy na úseku zdravotnej starostlivosti (§1 zák. č. 576/2004 Z.z.).

Podľa §4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

Podľa § 64 ods. 2 písm. b) zák. č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, úrad môže uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti za podmienok ustanovených v § 50 ods. 2 pokutu až do výšky 9 958 Eur, ak ide o právnickú osobu.

Predmetom sporu v danej veci je namiatané porušenie povinnosti poskytovateľa správne poskytovať zdravotnú starostlivosť.

V konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného bolo preukázané, že na základe podnetu V. R. zo dňa 14.11.2007 začal Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou pobočka Martin šetrenie vo veci nespokojnosti s poskytovanou zdravotnou starostlivosťou v súvislosti s úmrtím V. R. na internom a neurologickom oddelení Nemocnici s poliklinikou Čadca.

Úrad pri prešetrovaní postupoval v zmysle zákona č. 581/2004 Z.z. s využitím dostupnej zdravotnej dokumentácie a stanoviska odborného konzultanta úradu v odbore interné lekárstvo. Zo záverov poskytovanej zdravotnej starostlivosti úrad konštatoval, že na internom oddelení zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne. Uvedeným postupom došlo k porušeniu § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z.. Zdravotná starostlivosť na neurologickom oddelení bola poskytnutá správne. Proti prijatým záverom z vykonaného dohľadu pojatým do protokolu č. X. zo dňa 4.4.2008 podal dohliadaný subjekt námietky, ktoré boli následne prerokované za účasti zástupcu dohliadaného subjektu dňa 12.5.2008. Skupina vykonávajúca dohľad preverila opodstatnenosť námietky a konštatovala, že vo vznesenej námietke neboli uvedené nové skutočnosti a námietka nebola konkrétna. Následne Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Martin dňa 2.7.2008 začal v súlade s § 50 ods. 2 zák. č. 581/2004 Z.z. správne konanie vo veci uloženia pokuty za zistené porušenie § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z. a dňa 23.7.2008 rozhodol o uložení pokuty 50 000,- Sk a o povinnosti prijať opatrenie na odstránenie zistených nedostatkov. Na základe podaného rozkladu prebiehalo odvolacie správne konanie, súdne preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/146/2008 kde na základe podanej žaloby súd zrušil rozhodnutie a vrátil vec správnemu orgánu na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. d) a § 250j ods. 3 OSP okrem iného aj pre nedostatočné odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia. Po vrátení veci správnemu orgánu bol výzvou doručenou dňa 2.9.2009 žalobca – dohliadaný subjekt písomne vyzvaný, aby sa dňa 3.9.2009 o 8,30 hod. v súlade s § 23 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. dostavil na úrad a oboznámil sa so spisovou dokumentáciou, súčasťou ktorej boli aj stanoviská odborných konzultantov MUDr. J. Š., PhD., MBA., MP a MUDr. S.H.. Zo spísanej zápisnice so splnomocneným zástupcom žalobcu MUDr. M. P. (plná moc z 3.9.2009) vyplýva, že svoje právo na nahliadnutie do spisu využil. Na základe odporúčania komisie pre posudzovanie návrhov na obnovu konania, preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa ustanovení Správneho poriadku a na posudzovanie súdnych rozhodnutí úradu zo dňa 9.9.2009 žalovaný rozklad poskytovateľa zdravotnej starostlivosti zamietol a rozhodnutie o uložení pokuty vydané dňa 23.7.2008 úradom, pobočka Martin zmenil vo výrokovej časti tak, že úrad ukladá pokutu 1.659,69 Eur a ukladá prijať opatrenie na odstránenie zistených nedostatkov: zorganizovať seminár zameraný na príznaky, diagnostiku a terapiu cievnej mozgovej prílohy a manažment pacienta na základe § 23 ods. 1 písm. e) zák. č. 581/2004 Z.z.. Rozhodnutie žalovaného bolo na základe podanej žaloby podľa § 244 a § 247 OSP predmetom preskúmania krajským súdom.

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo

pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec množným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú vec relevantný právny predpis. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Odvolačný súd dospel k zhodnému záveru ako súd krajský, že v správnom konaní bolo preukázané, že zdravotná starostlivosť nebola pacientovi V. R. dohliadaným subjektom poskytnutá v súlade s ust. § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z.. Skupina vykonávajúca dohľad spolu s prizvaným odborníkom – konzultantom z odboru vnútorného lekárstva MUDr. J. Š.PhD., primárom Prvej neurologickej kliniky LF UK AN FNSP Bratislava a odbornou konzultantkou MUDr. S.H., primárkou Internej kliniky FN Trnava dostatočne objektívne vyhodnotila predložené dôkazy a námietky dohliadaného subjektu, ktorý v rámci správneho konania opodstatnené námietky voči osobám konzultantov nevzniesol. Odvolačný súd má preto za to, že poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti nebolo odňaté jeho právo v súlade s § 45 ods. 2 zák. č. 581/2004 Z.z. a ďalšie dokazovanie vo veci posúdenia, či zdravotná starostlivosť bola poskytnutá správne, nie je opodstatnené.

Odvolačný súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že žalobca porušil povinnosti poskytovateľa správne poskytovať zdravotnú starostlivosť. Krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav, správne posúdil vec a podrobne sa zaoberal postupom žalobcu ako aj jeho povinnosťou - povinnosťou poskytovateľa zdravotnej starostlivosti venovať adekvátnu pozornosť ťažkostiam pacienta, zabezpečiť všetky dostupné diagnostické metódy a postupy smerujúce ku komplexnému posúdeniu zdravotného stavu pacienta.

Tvrdenia, ktorými žalovaný v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré žalovaný namietal v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal. Odvolačný súd v plnom rozsahu odkazuje na dôvody rozsudku krajského súdu, s ktorými sa stotožňuje. Žalovaný ani v priebehu konania pred súdom prvého stupňa ani v odvolacom konaní nepredložil žiadne iné doklady, z ktorých by bolo zrejmé, že konanie pred správnym orgánom trpí vadami, pre ktoré by preskúvané rozhodnutie bolo potrebné zrušiť.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Žiline, s ktorým sa plne stotožnil, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom odvolačný súd nepriznal, lebo žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému náhrada trov odvolacieho konania nevznikla.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. augusta 2010

JUDr. Ida H a n z e l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková